U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Josefa Baxy v právní věci **žalobce: V. G.**, proti **žalovanému Ministerstvu vnitra** se sídlem Nad Štolou 3, poštovní schránka 21/OAM, 170 34 Praha 7, v řízení o žalobě proti rozhodnutí ministra vnitra ze dne 27. 12. 2002, č. j. OAM 2328/AŘ-2002, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 9. 12. 2003, č. j. 55 Az 602/2003-20,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á** .

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 5. 10. 2001, č. j. OAM-7120/VL-04-ZA03-2001, neudělil žalovaný žalobci azyl pro nesplnění podmínek podle § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky (zákon o azylu). Žalobce napadl toto rozhodnutí rozkladem; ministr vnitra však rozhodnutím ze dne 27. 12. 2002, č. j. OAM-2328/AŘ-2002, rozklad zamítl a rozhodnutí vydané v I. stupni potvrdil.

Žalobou doručenou Krajskému soudu v Brně dne 4. 4. 2003 se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí obou stupňů a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení. Jelikož žaloba trpěla vadami, Krajský soud v Brně vyzval žalobce usnesením k odstranění vad ve lhůtě patnácti dnů od doručení usnesení a poučil jej o tom, že nevyhoví-li výzvě a v řízení nebude možné pro tento nedostatek pokračovat, bude jeho podání odmítnuto. Žalobce (zastoupený advokátkou JUDr. Alžbětou Prchalovou) na usnesení vzápětí reagoval žádostí o prodloužení lhůty k odstranění vad podání. Soud jej po uplynutí několika měsíců opětovně vyzval (přípisem adresovaným jeho zástupkyni) k doplnění žaloby, ovšem neúspěšně; žalobu proto odmítl usnesením ze dne 9. 12. 2003, č. j. 55 Az 602/2003-20. Toto usnesení adresoval žalovanému a žalobcově zástupkyni; ta však po doručení zásilky informovala soud o tom, že k 12. 1. 2004 vypověděla žalobci plnou moc. Soud proto následně zaslal usnesení přímo žalobci, a usnesení tak nabylo právní moci dne 11. 2. 2004.

Dne 23. 1. 2004 byla Krajskému soudu v Brně doručena kasační stížnost žalobce proti shora uvedenému usnesení o odmítnutí žaloby. Na rubu kasační stížnosti bylo uvedeno, že žalobce je zastoupen JUDr. Alžbětou Prchalovou; JUDr. Prchalová však k dotazu soudu sdělila, že žalobce skutečně již nezastupuje, a zároveň soudu vrátila jí doručené vyhotovení usnesení. Krajský soud v Brně poté předložil kasační stížnost Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí.

Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl, neboť byla podána osobou k tomu zjevně neoprávněnou: advokátka, která ji vyhotovila, totiž v okamžiku podání již žalobce nezastupovala a krajskému soudu nebyla ani dodatečně předložena plná moc pro zastupování v kasačním řízení vystavená žalobcem. Usnesení o odmítnutí této kasační stížnosti bylo doručeno žalobci dne 3. 5. 2004.

Dne 28. 11. 2004 byla Krajskému soudu v Brně doručena kasační stížnost proti témuž usnesení tohoto soudu ze dne 9. 12. 2003; tentokrát ji však podal přímo žalobce (dále „stěžovatel“). Kromě skutečností a námitek obsažených již v žalobě stěžovatel dodal, že v době, kdy byla jeho žaloba odmítnuta, byl zastoupen JUDr. Alžbětou Prchalovou; poté však z neznámého důvodu došlo ke „zrušení“ jeho právního zastoupení. Tím byl stěžovatel poškozen, neboť Nejvyšší správní soud jej nevyzval, aby si zvolil jiného zástupce a předložil jeho plnou moc, ani mu neustanovil jiného zástupce z řad advokátů. Závěrem stěžovatel navrhl, aby Nejvyšší správní soud zrušil nejen napadené usnesení Krajského soudu v Brně, ale též rozhodnutí ministra vnitra ze dne 27. 12. 2002 a rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 5. 10. 2001, a aby vrátil věc Ministerstvu vnitra k dalšímu řízení. Podáním doručeným Krajskému soudu v Brně dne 30. 11. 2004 pak stěžovatel požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti; Nejvyšší správní soud však o této žádosti samostatně nerozhodoval, neboť vydal usnesení, jímž se řízení o kasační stížnosti končí, bezprostředně poté, co mu stěžovatelova kasační stížnost byla předložena.

Nejvyšší správní soud nemohl o kasační stížnosti věcně jednat a odmítl ji jako opožděnou.

Napadené usnesení krajského soudu bylo stěžovateli doručeno ve středu 11. 2. 2004, a v týž den tak nabylo právní moci; dvoutýdenní lhůta pro podání kasační stížnosti počala běžet ve čtvrtek 12. 2. 2004 a skončila ve středu 25. 2. 2004. Kasační stížnost, kterou stěžovatel podal k poštovní přepravě dne 29. 11. 2004, je tak opožděná, a Nejvyšší správní soud ji proto odmítl [§ 46 odst. 1 písm. b) a § 120 s. ř. s.].

K tomu soud podotýká, že se nemůže nijak vměšovat do smluvního vztahu mezi účastníkem řízení a jím zvoleným zástupcem: vznik tohoto vztahu, jeho podoba a jeho zánik jsou plně v dispozici jich samých. Zmocněnec – zde tedy JUDr. Alžběta Prchalová – měl právo plnou moc vypovědět, na straně zmocnitele tomu odpovídalo právo odvolat plnou moc. Ukončení zastoupení stěžovatele bylo krajskému soudu oznámeno před doručením rozhodnutí, a proto soud své rozhodnutí následně doručil dne 11. 2. 2004 již nezastoupenému stěžovateli. Pokud žalobce hodlal brojit proti předmětnému rozhodnutí krajského soudu, měl tak učinit ve lhůtě k tomu zákonem stanovené a zvolit si jiného zástupce pro řízení o kasační stížnosti, popř. podat návrh na ustanovení zástupce soudem. Jestliže stěžovatel zůstal nečinný, nemůže vytýkat soudu, že jej ke zvolení si nového zástupce nevyzval ani mu sám takového zástupce neustanovil.

O náhradě nákladů řízení rozhodl Nejvyšší správní soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s, podle nějž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 5. 1. 2005

JUDr. Marie Žišková
předsedkyně senátu